

Republika Hrvatska
Općinski sud u Karlovcu
Trg hrvatskih branitelja 1
Karlovac

Poslovni broj: Pn-110/2018-43

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Karlovcu, po sucu toga suda Vesni Gračan, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Mare Vranić, Vukmanički Cerovac 36 a, OIB: 02914270034, zastupane po punomoćnici Ireni Blauhorn, odvjetnici iz Karlovca, protiv tuženika Vlade Stjepanovića, Vukmanički Cerovac 108 f, Vukmanički Cerovac, OIB: 64272741177, zastupanog po punomoćnici Tamari Mušnjak Špišić, odvjetnici iz Karlovca, radi isplate, nakon zaključene glavne i javne rasprave, održane 5. svibnja 2026. u nazočnosti punomoćnice tužitelja Irene Blauhorn, odvjetnice iz Karlovca, te punomoćnice tuženika Tamare Mušnjak Špišić, odvjetnice iz Karlovca, po objavi 3. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Vladi Stjepanoviću iz Cerovca Vukmaničkog, Cerovac Vukmanički 108 f, OIB: 64272741177, da na ime naknade materijalne štete zbog nekvalitetno i nestručno izvršenih radova zidanja pregradnog zida na kč.br. 18/3, k.o. Cerovac Vukmanički, u vlasništvu tužiteljice Mare Vranić iz Cerovca Vukmaničkog, Cerovac Vukmanički 36 a, OIB: 02914270034, isplati tužiteljici Mari Vranić iz Cerovca Vukmaničkog, Cerovac Vukmanički 36 a, OIB: 02914270034 iznos od 7.212,85 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom na taj iznos, tekućom od dana podnošenja ove tužbe pa do isplate, kao i da nadoknadi tužiteljici prouzročene parnične troškove u iznosu od 1.848,25 eura, uz zakonsku zateznu kamatu tekućom od dana presuđenja pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a sve u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe.

II. Odbija se tužbeni zahtjev za preostali dio potraživanja u iznosu 3.091,22 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatom na taj iznos.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je 2011. godine angažirala tuženika radi izvršenja radova (postavljanja) pregradnog zida na kčbr. 18/3 k.o. Cerovac Vukamnički u njenom vlasništvu a prema susjednoj čestici, te mu isplatila radove u cijelosti. No, ubrzo nakon što je zid sazidan uočila je da se počeo naginjati, jer je kako navodi nepropisno i nestručno izveden od strane tuženika, ponajprije zbog loše

izvedenih temelja. Obzirom na opasnost od urušavanja i opasnost koju uopće id. zid predstavlja za ljude i okoliš, nastavno je angažirala stalnog sudskog vještaka za graditeljstvo Davora Petračić, koji je po izvršenoj procjeni na licu mjesta, u prijedlogu sanacije temelja spornoga zida ustvrdio da je navedeni zid potrebno srušiti zbog nedostataka u gradnji te sazidati iznova s ispravno izvedenim temeljima u skladu s pravilima struke. Tužiteljica nastavno dodaje da je nakon izvršene procjene tuženik priznao određene nedostatke u izvedbi temelja, te u srpnju 2018. srušio navedeni zid uz dogovor s tužiteljicom da odmah nastavi daljnje radove zidanja novog zida. Međutim, nakon što je postojeći zid srušen tuženik nije u skladu s dogovorom započeo odnosno završio izgradnju novoga zida, pa ga je tužiteljica pismenim putem upozorila na obvezu da do 1. studenog 2018. sagradi zid u skladu s pravilima struke i uputom vještaka. Slijedom navedenog a obzirom je tuženik bio plaćen izgraditi zid u skladu s pravilima struke, koji je međutim zbog loše izvedenih temelja morao biti srušen, te tuženik odbija ispravno izgraditi novi zid u skladu s uputom vještaka, tužiteljica iznosi da joj nastaje „velika materijalna šteta koja obuhvaća troškove izgradnje novoga zida“, pa u tužbi predlaže donijeti presudu kojom će se tuženiku naložiti da joj naknadi materijalnu štetu zbog nekvalitetno i nestručno izvršenih radova zidanja pregradnog zida i isplati iznos od 75.000,00 kn, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama i troškovima postupka sve u roku 15 dana. Nakon izvršenog vještačenja tužiteljica sukladno Nalazu vještaka specificira tužbeni zahtjev i predlaže donijeti presudu kojom će tuženiku naložiti da joj na ime materijalne štete zbog nekvalitetno i nestručno izvršenih radova zidanja pregradnog zida, isplati iznos od 10.304,07 eur sa zakonskom zateznom kamatom i troškovima postupka kao što je to određeno u izreci ove odluke.

2. U odgovoru na tužbu tuženik djelomično priznaje navode koji se tiču angažmana od strane tužiteljice da izvrši radove zidanja pregradnog zida, ali pri tom obrazlaže da je bio u prijateljskim odnosima s tužiteljicom i da joj je po toj osnovi često pomagao u održavanju kuće i okućnice. Tako joj je pristao napraviti pregradni zid za koji mu je kako navodi, tužiteljica platila samo simboličnu naknadu i materijal za izgradnju zida. Napose ističe da su temelji zida već bilo djelomično napravljeni na samoj međi od strane tužiteljice i da je tužiteljica inzistirala nastaviti gradnju na već započetim temeljima. On joj je savjetovao da se zid odmakne od međe i naprave novi temelji, kako navodi, ali ona nije na to pristala. U odnosu na navode iz točke Ad. 2) tužbe u kojima tužiteljica opisuje da se zid počeo naginjati i da ga je trebalo srušiti daljnjem angažmanu sudskog vještaka za graditeljstvo i procjenu te daljnjim dogovorima o izgradnji novog zida, tuženik se očituje na način da u pravilu poriče takve navode i iznosi kako mu nije poznato da se zid počeo naginjati i da ga je bilo potrebno srušiti. Naime, ističe da bi ga tužiteljica u takvim uvjetima "vjerojatno" odmah obavijestila o tome, da je tome doista tako bilo, jer su bili u dobrim odnosima i često je navraćao na njezino imanje. Naprotiv, iznosi da tužiteljica to nije učinila a ni on osobno nije vidio da sa zidom nešto nije u redu. Tek je unazad 2-3 godine došlo do pogoršanja odnosa između njega i tužiteljice, pa je prestao dolaziti kod nje, a ona mu je u ljeto 2018. g. rekla da ima problema zbog naginjanja dijela zida. No, tuženik obrazlaže da je do tog došlo nakon velike poplave na ovome području u kojoj je tužiteljici poplavljena septička jama, podrum i imanje. Također opetuje da je tužiteljici od samog početka ukazivao da zid treba odmaknuti od međe, ali kako ona to nije poslušala, smatra da tužiteljica treba osobno snositi krivnju zbog nastalih posljedica. To tim više što je odbijala stabilizirati temelje prije nego što je uopće započeo s izgradnjom pregradnog zida. Osim toga, tuženik ukazuje da je tužiteljica nakon

radova koje je on izvršio, otkopala zid za nekih 20 cm i zemlju s tog dijela rasporedila po dvorištu, te smatra da i to moglo destabilizirati zid. Ukazuje i kako je prilikom sanacije posljedica poplave korišten teški stroj – kombinirka, koji je „zbog uskog prolaza između kuće i pregradnog zida prilikom prolaska morao "zajašiti" na dio zida“ i tako dodatno ugroziti stabilnost istog. Zbog navedenog, tuženik izričito osporava da bi uzrok nestabilnosti zida bio u izvedenim radovima, te i dalje ističe da je radio po izričitim uputama tužiteljice i nastavio graditi zid na započetim temeljima na samoj međi, s time da je zidu mogao prići samo s nekretnine tužiteljice zbog čega mu je bilo otežano centriranje istog i postizanje bolje stabilnosti temelja. Tuženik uz to iznosi prigovor zastare za potraživanje tužiteljice, jer je zid sagrađen 2011.g. a tužiteljica ga je o nagnuću istog izvijestila tek u ljeto 2018.godine. S tim u vezi navodi da je tada utvrdio postojanje malog otklona, ali je pretpostavio da je to posljedica poplava i saniranja posljedica poplava koje su bile na ovome području. Pored toga smatra da zid uopće nije trebalo srušiti, već da se isti mogao stabilizirati pa je to predložio tužiteljici, ali je ona odbila takav njegov prijedlog i inzistirala na izgradnji novoga zida. Također tvrdi da je s tužiteljicom dogovorio samo uklanjanje zida, budući se više nije želio upuštati u ovakve poslove s tužiteljicom, a ona je sama angažirala ovlaštenu građevinsku tvrtku radi izgradnje novoga zida. Napose iznosi da je tužiteljica nakon rušenja zida odustala od potonjeg i napominje kako ne zna tko je angažirao vještaka Petračića, a niti je bio prisutan kod pregleda izvršenog od strane tog vještaka te nije ni razgovarao s tim vještakom. Stoga ne može prihvatiti njegov Nalaz i mišljenje u pogledu uzroka problema s pregradnim zidom. Tuženik naposljetku prigovara kako je iznos štete koji tužiteljica potražuje u potpunost nerealan i „višestruko premašuje cijenu koju je tužiteljica platila kod izgradnje pregradnog zida“, te premašuje i vrijednost samoga zida, a kako je tužiteljica odlučila srušiti zid iako za to nije bilo prave potrebe smatra da je sama doprinijela šteti za koju sada potražuje naknadu štete od njega. Slijedom navedenog tuženik ujedno osporava odgovornost za bilo kakvu štetu i kvalitetu izvedenih radova te opetuje da je zid bio izgrađen na prijateljskoj bazi, po uputama i nalogima tužiteljice, na mjestu koje je tužiteljica odredila i temeljima koje je sama započela, a uzrok nestabilnosti zida i njegovih temelja bio je u izvanrednim događajima poplave te sanacije zida kada je dodatno destabiliziran, sve uz podoravanje na nekretnini susjeda i dr. okolnosti koje su mogle utjecati na stabilnost zida i njegovih temelja, a zbog čega dakle ne može biti odgovoran.

1.2. Najzad tuženik ukazuje da je tužiteljica nakon poplave dobila po osnovi police osiguranja naknadu za štetu koja je nastala na njezinoj nekretnini, uključujući i eventualno oštećeni pregradni zid, pa drži da je po ovome osnovu već namirena. S... toga slijedom svega navedenog, tuženik završno u odgovoru na tužbu osporava u cijelosti odgovornost za nastalu štetu tužiteljici, kako glede osnova tako i visine štete iz tužbenog zahtjeva, te predlaže odbiti tužbeni zahtjev tužiteljice i istoj naložiti da njemu – tuženiku plati troškove postupka.

3. Radi utvrđenja činjenica i pravilne ocijene činjeničnog stanja sud je izvršio uvid u fotografije na listu 3-6 spisa, u Prijedlog sanacije Davora Petračić, dipl. ing. građevine na listu 7 i 125 spisa, u podnesak tužiteljice na listu 8 spisa kojim izvješćuje o plaćenju sudskoj pristojbi za tužbu na listu 31 spisa, nadalje na listu 31-32 spisa kojim izvješćuje o uplati predujma za vještačenje i podnesak na listu 35 spisa kojim predlaže pozvati na očevid i vještaka Petračić radi saslušanja istog u svojstvu svjedoka, u Skicu s očevida od 02.06.2020., te uvid u Troškovnik tuženika i

tužiteljica. Pored toga pročitao je odgovor na tužbu tuženika, podnesak tužitelja od 27.03.2019. kojim se očituje na odgovor tuženika s fotografijama na listu 17-20 spisa i Troškovnikom tuženika u prilogu, podnesak tuženika od 26.04.2019., zapisnik s očevida u kojem su sadržani iskazi vještaka Davora Petračić u svojstvu svjedoka, Željka Križanić, Slave Bežan, Jove Vukić te tužiteljice i tuženika osobno, podnesak tužiteljice od 09.06.2020. s fotografijama na listu 50-55 spisa, Nalaz i mišljenje vještaka uredujućeg sudskog vještaka Zdenke Bujan, dipl. ing. građ. od 06.09.2021., podnesak tuženika od 27.10.2021., dodatno Očitovanje id. vještaka od 26.09.2022., podnesak tužitelja od 15.10.2024. i 29.10.2024., iskaze s dodatnog saslušanja tužiteljice i tuženika na ročištu od 18.12.2024., te podnesak Allianz osiguranja od 28.05. 2025.,

4. Prema fotografijama i utvrđenom na licu mjesta bilo je razvidno da je predmetni zid bio izgrađen na pravcu međe sa susjednom nekretninom kako je prikazano na Skici s očevida i opisano u zapisniku s očevida na listu 40-47 spisa, kao i u Nalazu i mišljenju vještaka. Uz to je uredujući vještak na licu mjesta za vrijeme očevida postavljao dodatna pitanja tuženiku koji je izgradio predmetni zid, a potom ga srušio tražeći od tuženika podatke potrebne izradu nalaza i meritorno razjašnjenje predmeta spora.

5. U Nalazu i mišljenju od 06. rujna 2021. uredujući vještak je kroz formu odgovora na pitanja postavljena od strane tužiteljice i tuženika, dao svoje mišljenje i odgovorio na istaknute zadatke. Pri tom je koristio i podatke iz grafičkog prikaza t.j. "Prijedloga sanacije temelja zida na k.č. br. 18/3 k.o. Cerovac Vukmanički " izrađenog na zahtjev tužiteljice prije vođenja ovog postupka 16.07.18., a od strane ovlaštenog inženjera građevinarstva Davora Petračića dipl. ing. građ. koji i sam ima potrebna ovlaštenja za postupanje u drugim predmetima u svojstvu uredujućeg sudskog vještaka iz područja graditeljstva. Ipak, u ovom postupku ovlašteni je vještak dao iskaz u svojstvu svjedoka obzirom je bio na licu mjesta za vrijeme postojanja zida i napravio grafički prikaz te dao prijedlog sanacije. To je dakle bilo od osobite važnosti napose stoga što u vrijeme očevida predmetni zid nije zatečen obzirom je već je srušen po dogovoru stranaka. Na terenu su za vrijeme očevida zatečeni samo sporadični tragovi kako je to dakle navedeno opisano u Zapisniku s očevida i Nalazu uredujućeg vještaka Zdenke Bujan.

6. Inače vještak Davor Petračić, saslušan u svojstvu svjedoka, iskazao je da ga je tužiteljica angažirala prije možda 2-3 godine", a iskaz je davao za vrijeme očevida održanog 2020.godine, kako bi izvršio procjenu i dao prijedlog sanacije obzirom je sporni zid bio „značajno nagnut". Na lice mjesta je dakle došao na poziv tužiteljice, pa potvrđuje da je već tada zid bio „vidljivo nagnut na jednu stranu". Pri tom se ne sjeća na koju stranu, ali je o tome napravio dokumentaciju „koja pokazuje da je zid bio nestabilan". Nastavlja: „Izvršio sam proračun, te mogu reći da se uglavnom radilo o egocentričnom građenju tog zida na temelju. Mislim da je temelj bio iskopan u nedovoljnoj dubini, unutar dubine smrzanja od 80 cm, što sam osobno provjerio jer sam iskopao dio temelja praveći probni dio iskopa". Kasnije je sukladno potvrđeno vezano uz dubine temelja i egocentričnu gradnju i od strane uredujućeg vještaka.

6.1. Uz to je uredujući vještak prilikom očevida postavljao pitanja id. stručnoj osobi i u ovom predmetu saslušanom svjedoku Petračić tražeći između ostalog da odgovori je li zid bio nagnut u cijeloj dužini. Svjedok je dao odgovor da je „na početku

od poprečne ukrute, odnosno četvrtastog betonskog stupa koji se nalazi u jugoistočnoj točki početka njezinog imanja, zid bio ravan a u produžetku se naginjao. Svjedok je također na upit punom. tužiteljice odgovorio da je zid „temeljen“ na manjoj dubini nego što je bilo potrebno te je bio nagnut 9 cm gledajući od težišta na nagnutu stranu. No, vještak ni dalje nije mogao odgovoriti na koju stranu je zid bio nagnut, već je samo naveo da je najveće nagnuće postojalo na sredini zida pri čemu je „moment prevrtanja bio veći od momenta stabilnosti“, kako je iznio u zaključku. Promatrajući pak ono što je prikazao u Prijedlogu sanacije koju je izradio na zahtjev tužiteljice, osobno se kasnije prisjetio da je zid bio nagnut na vanjsku stranu, odnosno na istočnu stranu od kuće. Također je očitovao da je u vrijeme izrade Prijedloga sanacije izvršio testni iskop s vanjske strane zida i imanja tužiteljice, nalazeći s unutarnje strane vidljivu samo granicu temelja, što je značilo da je širina temelja mogla biti nešto veća od širine zida. Naveo je da točne podatke može priopćiti nakon uvida u svoju dokumentaciju, ali to nije učinio na eksplicitan način, već je u nastavku postupka samo opetovano priložio Projekt sanacije identičan kao na listu 7 spisa. No, i iz takve isprave uredujući je vještak mogao utvrditi važne podatke i izraditi svoj nalaz, jer je prijedlog sanacije bio napravljen u mjerilu te je stručna osoba i u ovom predmetu uredujući vještak mogao iščitati pokazne veličine te koristiti premjer iznesen od strane angažiranog vještaka Petračić.

6.2. Svjedok Petračić je još naveo da nije vršio probni iskop s unutarnje strane, a na upit punom. tužiteljice jesu li s vanjske strane na koju je zid bio nagnut, bili postavljeni kakvi potpornji, odgovorio je da nije vidio jesu li bili postavljeni potpornji. Uu svakom slučaju ponovno je istaknuo da je zid bio kontinuirano nagnut u većoj dužini“ što je pokazatelj da nije rađen u kampadama, odnosno u dijelovima, što je bilo nužno u ovom slučaju jer se radi o dugačkoj konstrukciju, pa bi u slučaju naginjanja (o.a. to naginjanje) bilo po etapama, na jednom dijelu bi se nagnulo a u drugom dijelu bi zid bi ostao vertikalna i ispravan“, kako je ovaj stručni svjedok doslovno naveo.

7. Pri tom je konstatirano kako je tuženik u svom očitovanju naveo da je širina temelja bila veća samo u površinskom dijelu odnosno da je napravljena „ta capa s unutarnje strane cca 20 cm u gornjem dijelu a iznad toga su išli temelju u kaskadama te je taj temelj bio širok minimalno 20 cm na koji je trebala biti nasuta zemlja“, no ne sjeća se točno. Tek je dodano da takvu capu nije mogao napraviti i s vanjske strane, jer je tužiteljica inzistirala da zid bude na međi a susjed nije dao da se na njegovu zemlju postavlja bilo kakav temelj i da se ulazi na njegovo zemljište.

8. Zapravo su prethodno spomenuti dokazi bili dostatni da uredujući vještak izradi svoj Nalaz i mišljenje, sukladno kojem je onda u ovom postupku a nakon saslušanja ostalih svjedoka i stranaka u postupku te uvida u druge dokaze u spisu, donesena odluka o odgovornosti tuženika za nastalu štetu odnosno odluka o suodgovornosti obje stranke u postupku, a posljedično i odluka o visini štete koja se dosuđuje tužiteljici.

9. Svjedok Križanić Željko saslušan na očevidu očitovao se da je tuženiku na njegov poziv pomogao rušiti zid koji je bio nakrivljen na vanjsku stranu tj. na istočnu stranu, „a došao je i jedan sa slabijom kombinirkom koji je podizao temelj nakon što su oni s pikamerom razbili taj zid. Pokazao je kažiprstom i palcem da je zid bio nagnut za cca 4-5 cm, ali i istaknuo da je zid bio lijep pa je smatrao da ga nije trebalo

rušiti „jer nije imao puknuća i zapravo ne zna zašto je srušen“. Svjedok je dodao da su nakon rušenja zida odvezena 4 kamiona materijala, s time da na jedan kamion stane po 12 kubika, s time da su 2 kamiona materijala odvezla samo materijal od temelja. Naveo je da je temelj u zemlji bio širok „zasigurno najmanje 30 cm“ i dubok oko 60 cm, pa stroj gusjeničar nije mogao potrgati i izvući zid prije nego se isti prethodno ne razruši pikamerom.

9.1. Na upit punom. tuženika je li na početku u jugoistočnom dijelu postavljenoga zida bio kakav stari temelj, svjedok je potvrdno odgovorio da je bio i da je tužiteljica tom prilikom rekla izvadite i taj moj temelj, a taj temelj je bio iste širine i dubine kao i temelj u produžetku koji je radio tuženik. Ne zna tko je radio taj temelj na početku zida za koji je tužiteljica rekla da je njezin. Nadalje odgovara da je na zahtjev tužiteljice išao kombinirkom težine 9 tona a širine 2,5 m na način da je jedva prošao između zida i ploče koja je postavljena uz istočni bočni zid kuće tužiteljice u širini cca pola metra. Pri tom je u zapisniku konstatirano da se radi o betonskoj ploči uz kuću tužiteljice širine 68 cm, s time da je širina od betonske ploče do linije ranije postavljenog zida odnosno do linije vanjskog ruba zida 3,32 cm. Također je naveo da je „možda ukupno 6 puta prolazio navedenim putem prema septičkoj jami i morao paziti da ne priđe betonskom zidu jer bi ga kombinirka zdrobila, pa je od betonske ploče prolazio na udaljenosti 20-30cm i jednako je 20-30 cm ostalo s desne strane prema zidu za vrijeme prolaska kombinirkom. Na daljnji upit punom. tuženika, svjedok je naveo da je kombinirkom prolazio po tlu „koje je u to vrijeme bilo jako mekano zbog kiše koja je prije toga danima padala, a septička jama tužiteljice se zaštopala pa ju je bilo potrebno sanirati“. Nije zagledavao i ne sjeća se kakav je zid bio 2014.g., a na upit punom. tužiteljice odgovorio je da prilikom prolaska kombinirkom nije vidio dijagonalno postavljenu traku crne boje tj. željezne zatege kao na listu 4 spisa. Iza bora je pak skretao prema septičkoj jami, te je konstatirano da je bor bio udaljen 7-8 m od sjeveroistočnog ugla kuće, a od bora se imanje tužiteljice još produživalo za cca 12-15m. Dakle, u predjelu dalje od bora nije dolazio u doticaj s blazinom zida, te je još na upit punom. tužiteljice odgovorio da prilikom prolaska nije udario i oštetio zid, ali je smatrao mogućim da je gusjenicom oštetio temelj zida s unutarnje strane, što je kasnije u nalazu sukladno iskazao i uredujući vještak.

10. Svjedok Slavo Bežan koji je također saslušan na očevidu kao nesrodni svjedok sa strankama, iskazao je da je u dva navrata dolazio kod tužiteljice popravljati ulaznu kapiju i vidio je da je zid „koji se doticao sa stupom, ali i s ranije postavljenim zidom“ bio nakrivljen u cijeloj dužini „od početka pa dalje prema van, znači prema istoku, ali ne zna zašto se to dogodilo, te zna da je (zid) srušen prije možda godinu dana“, što bi značilo 2019.godine. Tužiteljica mu je rekla da će tuženik srušiti zid i napraviti drugi, a svjedok nije bio kada se zid rušio. Vidio je samo kamion koji je odvezio materijal od srušenog zida.

10.1. Na upit punom. tužiteljice naveo je da je više puta dolazio kod tužiteljice i bio s njom u dobrim odnosima, te je u jednom vremenu vidio da je zid bio učvršćen sa španerom tj. žicom izvjesne debljine kako se ne bi srušio. Španer je bio postavljen ispod bora unazad par godina i to bio je postavljen samo jedan španer s unutarnje strane. Tužiteljica mu je rekla da je taj španer postavio tuženik ali on nije vidio. Po njemu je zid je bio nagnut možda 7-8 cm na vanjsku stranu kod stupa, a zasigurno je bio nakrivljen u najmanje istoj veličini i na dijelu gdje je tuženik Vlado postavio španer. Nadalje odgovara kako znade da je tuženik znao kositi na imanju tužiteljice,

te nije bio nazočan kada je tuženik radio zid. Na daljnji upit odgovara da u predjelu ulaza i kuće tužiteljice nije bilo poplave, već da je poplava bila na prostoru uz Koranu koji je po visini puno niži od mjesta gdje se nalazi kuća tužiteljice. Na upit punom. tužene svjedok navodi da je tužiteljica imala vodu u svom podrumu jer se urušila septička jama s jedne strane, pa se voda nije mogla ispumpati. Voda u podrumu je bila u visini 15-20 cm, te ne zna tko je tužiteljici popravljao septičku jamu, misli da je Križanić čistio septičku jamu s kombinirkom. Ne zna točno reći ni kada je zid bio napravljen, već samo da je u svakom slučaju zid bio napravljen „prije nego što je tužiteljica imala problema sa septičkom jamom“.

11. Daljnji svjedok Vukić Jovo koji je susjed tužiteljice i prema kojem je bio postavljen predmetni zid tužiteljice, naveo je da je zid bio postavljen prije možda 5-6 godina a srušen prošle godine. Potonji podatak o vremenu rušenja zida sukladno je naveo i prethodni svjedok, dok je a propo tužiteljica u tužbi navela da je zid srušen u srpnju 2018....,pa se navedeno vrijeme može utvrditi kao prilično vrijeme rušenja zida. Svjedok pri tom dodaje kako ga je tuženik pozvao da nadgleda rušenje zida i dao mu dopuštenje za rušenje zida „ali samo da se ne povrijedi njegova zemlja“. Zid je Kako navodi rušio Željko Križanić svojim bagerom, a kod razbijanja temelja koristio je pikamer. Dodaje da je rušenju bio nazočan tuženik dok tužiteljica nije bila nazočna. No, n ovaj svjedok zapravo ne zna zašto je zid srušen, jer je po njemu zid išao ravno i nije izgledao nakrivljen, a ne zna ni tko je dao nalog za rušenje. Na upit punom. tuženika odgovara da tužiteljicu zapravo nije poznavao niti ju je vidio da bi bila nazočna prilikom gradnje zida, te potvrđuje da je prije početka izrade zida u jugoistočnom dijelu bio postavljen početak zida cca dužine 4-5 m a visine 20-30 cm. Nadalje odgovara da svake godine sa strojevima obrađuje svoju zemlju sve do granice s međom prema tužiteljici, s time da uvijek ostane pola metra do tužiteljice neobrađeno, a sada kada nema zida obradio je zemlju skroz do međe. Ne zna je li se tužiteljici rušila septička jama i je li joj netko popravljao jamu, ne zna ni je li bilo podzemnih voda 2014. kada su u bližoj okolici od rijeke Korane bile poplave, tek navodi da je Korana od tog mjesta udaljena 400 do 500 m. Na upit vještaka svjedok odgovara da svoju zemlju obrađuje s vanjske strane tužiteljicine zemlje i pri tom koristi traktor IMT 39. S traktorom je prolazio po zemljištu normalne vlažnosti a zemljište nije mogao obrađivati kada je bilo mokro. Na daljnji upit odgovara da u vrijeme poplave na ovom prostoru, po njegovom mišljenju nije bilo nikakvih bujica niti poplave, ali nije konkretno dolazio u to vrijeme niti, to može precizno reći. Nadalje odgovara da je na svojoj zemlji koristio usluge kombajna i da je kombajn dolazio u blizinu zida na udaljenosti cca pola metra do kuda su bili usjevi, te je kombajn dolazio svake godine.

12. Najzad su stranke po dva puta davale iskaz s time da je tužiteljica Mara Vranić u prvom iskazu navela da je angažirala tuženika radi izrade zida na mjestu gdje je ranije bila žičana ograda, koja je išla po međi između njene zemlje i zemlje Jovana Vukić. Za tuženika je rekla da je profesionalni zidar a on pristao napraviti taj zid te je ona samo odredila u kojoj visini i dužini te na kojem mjestu će napraviti zid. Imala je povjerenja da će tuženik sigurno izraditi zid na stručan način te u to vrijeme nije znala da treba diletirati temelje već je to saznala tek od ing. Davora Petračića. Tuženik je samo objasnio kako će osigurati zid i spominjao je stupce, serklažu, te ju uvjeravao da će to točno osigurati i da se ne treba brigati, rekao je da to radi čitav život i da mu je to struka. Na upit punom. tuženika navela je da nije bilo moguća odmaknuti zid od međe i da nije bilo razloga za to, te da je već bio napravljen temelj

u dužini 4 m i početni stup od kojeg je išao temelj s vanjske strane za novi zid na mjestu gdje je ranije postojala žičana ograda.

13. Prilikom dodatnog saslušanja tužiteljica je opetovano iskazala da je zid izgrađen na međi između njene zemlje i zemlje susjeda 2011.godine i napose istaknula da se taj zid „nakon 3 godina tj. 2015.“ počeo naginjati u donjem dijelu pa je izvijestila tuženika o tome a on je došao i postavio dva angera te rekao da će oni držati zid i da nije potrebno obaviti daljnje radnje. No, kroz vrijeme a napose 2018. pokazalo se da se zid naginje i destabilizira prema posjedu susjeda, te je bilo vidljivo da je nagnut 13 cm, što je ponovno rekla tuženiku, a on je obećao da će doći i otkopati temelj na svakih par metara te staviti betonske potpore. Međutim, to se nije dogodilo a niti je dolazio te je zid i dalje stajao tako nagnut, a na susjedovoj strani prolazila su djeca i igrala se, kao i drugi ljudi, pa se bojala da se zid ne sruši i da ne nastane još veća šteta. Tom prilikom je tuženik rekao da on može povući taj zid i vratiti na mjesto jer da njegova firma ima takvu tehnologiju, ali se ni to nije dogodilo, pa je u daljnjem vremenu angažirala vještaka da čuje njegovo stručno mišljenje kako riješiti taj problem. Nakon što je građevinski vještak dao svoje mišljenje i preporuku pozvala je tuženika da isto vidi ali je on rekao da ga ne zanimaju ti stručnjaci i njihova mišljenja te je obećao srušiti taj zid i sazidati novi najavljujući da će ju tražiti dodatne troškove koji će nastati zbog drugačijeg načina učvršćivanja zida. To je bio polovinom 7. mjeseca 2018., s time da je on rekao kako će izgradnju izvršiti do Gospe tj. do sredine 8. mjeseca, ali ni to nije napravio pa ga je onda ponovno zvala. Dakle, tuženik je samo došao i srušio zid ali nije dolazio radi izgradnje novog, pa ga je pitala zašto se ne javlja a on je tada zahtijevao da potpiše novi ugovor s firmom i da će joj dati garanciju za novo izgrađeni zid na dvije godine Na to međutim nije pristala „jer bi to značilo da će ponovno financirati izgradnju zida“, te nastavlja kako je on tražio da izvrši uplatu njegovoj firmi 10.000,00 kn i plati sve dodatne troškove koje će nastati vezano uz izgradnju toga zida. No, to joj nije dobro zazvučalo i bojala se da troškovi cijele izgradnje ne padnu ponovno na njen teret. Tada su s njegove strane počele prijetnje da će ionako sve to platiti da će pokazati njoj i građevinskom vještaku te ju manipulirao takvim izjavama pa je najzad pokrenula ovaj postupak. Prije toga je preko odvjetnice ponovno pozivala tuženika da dođe i da izgradi novi zid po dogovoru ali on nije dolazio i uopće više nije reagirao. Na upit svoje pun. bi li dozvolila da sruši zid i odnese materijal da je znala da neće izgraditi novi zid, tužiteljica odgovara da mu to ne bi dozvolila. Na daljnji upit je li eventualno sama pokušala doći do temelja i potkopati temelj zida tužiteljica navodi da to nije činila, već je samo sudjelovala kada je građevinski vještak dao mišljenje radi uvida u stanje i radi toga izvršio djelomično otkopavanje. Na daljnji upit odgovara da nikakve poplave nisu mogle utjecati niti su mogle dovesti do destabilizacije (zida), jer se radi o takvom terenu koji je nagnut pa se sva oborinska voda slijeva ispod donjeg dijela zida. Uz to je dodala da je osigurana i da bi u tom slučaju tražila od osiguranja da snosi naknadu štete. Također napominje da na zidu nije bilo nikakve vidljive štete zbog veće kiše i da nikakve poplave nije bilo blizu zida.

13.1. Na upit pun. tuženika tužiteljica odgovara da ne može reći ukupnu cijenu koliko ju je koštao taj zid, ali može reći da je s tuženikom dogovorila gradnju navedenog zida, te u najvećem dijelu osigurala materijal za izgradnju a njemu je za radove platila 4.000,00 eura u to vrijeme a to je bilo 2011. Što se tiče materijala; betonske blokove je nabavila u Ogulinu također 2011. ali nije našla račun za iste, kao ni za ostali materijal kojeg je kupila i ostavila tuženiku za izgradnju zida. Samo

precizira da se radilo o kupovini cementa, kamena i daske za šalovanje. Tuženik je rekao da će sve napraviti kako treba te ju uvjeravao da će sve biti dobro, objašnjavao kako će napraviti temelj i zid, te nije tražila nikakve posebne izvedbe već samo da se izgradi siguran zid i da se radi o lijepome i kvalitetnom zidu kojega nije planirala dodatno ukrašavati ni navlačiti nekom drugom masom. Tuženik je rekao da je izučeni građevinski majstor i da nema što brinuti, a ona mu je vjerovala te „nažalost nije tražila neku drugu stručnu osobu koja bi vidjela projekt i nacrt te eventualno dala drugo mišljenje, a upravo iz razloga jer je vjerovala tuženiku“, kako izrijekom navodi. Na daljnji upit odgovara da je ranije po drugome majstoru zatražila postavljanje temelja na početku posjeda odnosno bliže ceste te je isti temelj napravljen u dužini od 4 metra „jer su na tom dijelu prolazili traktori pa je trebalo nekako učvrstiti zemljište“, kako iznosi. Navedeno je rekla tuženiku prije nego je on pristupio radovima te je tuženik na takvom temelju nastavio daljnju izgradnju spornoga zida. Ujedno navodi da je zid mogao biti samo na navedenoj lokaciji koja je međa između njenog posjeda i susjedove zemlje, jer je trebalo ostaviti dovoljno prostora između njene kuće i tog zida kako bi mogla koristiti svoj posjed. Napominje da je prilikom gradnje osigurala materijal i otišla u Njemačku, gdje je živjela i radila te nije bila za vrijeme izgradnje zida. Nadalje na upit pun. tuženika odgovara da je prve nedostatke vidjela kada se zid počeo nagnjati u donjem dijelu, pa je tuženik došao i stavio ankere 2015. tj. godinu dana nakon poplave, te je i sam primijetio da se zid nagnuo. Potom je svake godine prilikom dolazaka iz Njemačke, dakle 2016., 2017., 2018., primjećivala da je taj zid nagnut ali je tek 2018. stavila vaservagu tj. libelu te je bilo vidljivo koliki je otklon od osnovice. Vezano uz upit o poplavama odgovara da je 2014. bilo masovnih kiša tj. jako puno kiše, te se voda slila u njen podrum jer se urušila drenažna jama koja je povezana sa septičkom jamom, ali se nije urušila septička jama već dakle samo drenažna. Tada je bilo potrebno otkloniti takvu posljednicu curenja vode i poplave te je tom prilikom došao radni stoj -kombinirka, koji je prošao do drenažne jame i vratio se, ali je do zida bilo 6 metara odnosno sama kombinirka nije prolazila na udaljenosti bliže 2 metra od zida. Dodaje i da je kombinirka mogla proći drugim putem, ali nitko nije vidio opasnost da bi prolazak kombinirke mogao naštetiti zidu, a tom prilikom je bio nazočan tuženik jer je vršio i ove radove radi sanacije drenažne jame pa dakle ni on nije vidio opasnost.

13.2. Nadalje na upit pun. tuženika tužiteljica odgovara da je tuženik također napravio procjenu vezanu uz štetu koja je nastala nakon poplavlivanja podruma, s time da onanije zahtijevala i procjenu zbog urušavanja drenažne jame. Takvu procjenu poplavljenog podruma i popravljjanje štete je predala osiguranju i dobila određenu naknadu štete. Na upit suca odgovara da se drenažna jama i podrum njezine kuće u kojemu je bila voda, nalaze na udaljenosti 26 metara od zida i može se reći na istoj visini u odnosu na krajnju točku zida. Također navodi da na tom dijelu nije bilo poplave zbog izlivanja vode iz rijeke, već se radilo o većim količinama kiše pa je bilo mokro tlo, zbog čega je popustila drenažna jama i dijelom se urušila. Najzad na upit pun. tuženika tužiteljica odgovara da kod izgradnje zida nije zahtijevala nikakvo navlačenje žbuke odnosno fasade na zid, a dok je postavljanje crijeva na zid radi odlijevanja vode i zaštite zida bilo dogovorene već na samom početku i to je također tuženik napravio.

14. Tuženik Vlado Stjepanović je u provom iskazu kratko iskazao da je zid napravio 2011. na liniji međe jer je tužiteljica tražila da se zid radi na liniji međe, što je dakle potvrdila i tužiteljica u svojem iskazu. Tvrdi da je međutim on savjetovao da se

zid pomakne unutar njenog prostora kako bi bio centriran u odnosu na temelje koji su trebali biti širi. Temelje je (inače) radio u širini oko 35-40 cm, a da je tužiteljica prihvatila temelje u toj širini zid bi išao po sredini temelja, kako navodi. Uz to je sukladno potvrdio da je tužiteljica osigurala materijal, te na upit svoje punom. odgovorio da je više puta (dvije - tri subote) dolazio radi sanacije po prijedlogu građevinskog stručnjaka Davora Petračić, jer je tužiteljica naknadno znala nazvati i reći da neće izvršenje sanacije na način koji je on predlagao izvršiti sanaciju. No, na kraju je zahtijevala da se zid sruši i da se napravi veći i deblji zid, ali više on nije pristao raditi sam taj zid, pa je rekao da će se dogovoriti sa svojim šefom i štoviše s njim dogovorio izradu novog zida. Međutim, kada je trebalo potpisati papire tužiteljica nije pristala već je rekla da ne želi potpisati, a nije pristala ni da firma radi taj zid već je tražila da on sam izradi zid. Dodaje i kako ga tužiteljica nije obavijestila o dolasku građevinskog stručnjaka Davora Petračić. Na upit punom. tužiteljice očituje se da je sam financirao rušenje zida i postavljanje žičane ograde iako je tužiteljica obećala da će sudjelovati u navedenom trošku rušenja i postavljanje žičane ograde. Nadalje na upit punom. tužiteljice je li upozorio tužiteljicu da bi se zid mogao srušiti, odgovara da je tužiteljici rekao da bi bilo bolje i ispravno postaviti zid u centar temelja. No, zid je zatečen prije nego je pristupio izgradnji duž cijelog pravca imanja i nije bio centriran na temelju nego na rubu prema međi, te je taj dio temelja napravila tužiteljica i u dva tri reda bila je u kaskadama postavljena pregrada od betonskih blokova. Na upit gdje su na prvoj slici na listu 17 spisa postavljeni temelj i betonski blokovi, tuženik navodi da se vidi red blokova uz temelj ali je trava viša pa je zid možda manje vidljiv. Na upit svoje punom. dodaje kako je svake godine kombajn prolazio pored zida na zemljište Vukić Jove, a na upit vještaka odgovara da je proširenje temelja u gornjoj zoni mrežom bilo povezano s temeljom u dimenzijama kako je naprijed navedeno.

15. U ponovljenom iskazivanju istaknuo je da su stranke doista bile u dobrim odnosima i kućni prijatelji pa je znao odraditi poslove koje je trebalo obaviti i koje je tužiteljica zahtijevala. Potom je vezano uz nastali spor napose istaknuo kako ga je tužiteljica nazvala tek potkraj 2018. i rekla da nešto sa zidom nije u redu te mu prigovarala da nije zalijepio ter papir i da se zid zbog toga počeo naginjati. Tako ga je par puta optuživala pa je došao i ona je tražila da se zid sanira, te je upravo zato su bili u dobrim odnosima i što je napravio taj zid htio dodatno stabilizirati zid na način da se potkopa u središnjem dijelu i izvrši betoniranje te učvršćivanje temelja sukladno onome što je predloženo od strane građevinskog vještaka kojeg je ona angažirala. U tu svrhu bio je spreman razgovarati sa susjedom da dođe s njegove strane do tog središnjeg dijela i da se to napravi „za što uvijek treba napraviti protuuslugu čovjeku koji to dopušta“. No, kada je došlo do moguće realizacije takvog plana tužiteljica je odustala od takvog rješenja i tražila da se to konsolidira na drugi način, ali je i potom i od toga odustala. Nadalje navodi; „Što se tiče samoga zida ja nisam primjećivao da bi on bio značajnije destabiliziran a ukoliko se i radilo o nekakvom otklonu od 2,3 cm nagnutosti zida, mogu reći da sam u svojoj dugogodišnjoj praksi viđao da takvi zidovi itekako odolijevaju zubu vremena te ih u praksi ima jako puno. No, tužiteljica je svaki puta nešto drugo tražila i najzad da se taj zid sruši, pa sam i na to pristao baš zato jer smo bili u dobrim odnosima i što sam osjećao odgovornost jer sam joj radio taj zid prema svojem znanju i umijeću. Da sam znao da će toliko daleko otići ovaj problem, to sigurno ne bi napravio niti bih dovezao materijal. Nakon što sam ipak pristao da se ponovno napravi taj zid savjetovao sam se malo s kolegama u firmi te su mi oni sugerirali da bi trebao napraviti nekakav novi ugovor kako bi firma mogla pristupiti i raditi vezano uz izgradnju novog zida, ali je dakle tužiteljica odustala i od takvog

novog prijedloga za rješenje problema. Vezano uz njezine navode o saniranju drenažne jame odnosno septičke jame, mogu reći da sam sudjelovao u tim radovima i da nisam bio nazočan kada je kombinirka prolazila pored zida, jer da sam bio nazočan zasigurno bih uputio da radni stroj kombinirka prođe drugom trasom a ne ovom pored zida kada je tlo još uvijek bilo dosta mokro od kiša koje su prije toga padale, a zbog čega je i došlo do urušavanja septičke jame. Po meni je kombinirka prolazila ipak preblizu zida i konačno ja sam vidio po tragovima da je taj radni stroj više puta prolazio pored zida te se morao i očesati o zid, jer je na jednom dijelu povišeni teren pa se prilikom prolaska tim dijelom kombinirka zasigurno morala prisloniti uz taj zid. U svakom slučaju guma od kombinirke je morala ići po temeljima tj. po zemlji ispod koje se nalaze temelji zida jer je sam zid bio širok 12 cm a temelji preko 40 cm. Također bih htio dodati da me jednom prilikom a to je bilo držim prije ovog saniranja septičke jame, ali dopuštam i poslije saniranja septičke jame odnosno čak bih mogao reći da „,ej to bilo prije pola godine nego sam pristao srušiti taj zid i srušio ga, da me je dakle tužiteljica dosta kasno zvala oko 11,00 sati navečer jer je imala dojavu susjeda da se velika količina trupaca odlaže u blizini toga zida a na susjedovoj zemlji, te da bi takvo nešto moglo oštetiti zid. Ja sam još uvijek bio dobar s tužiteljicom te sam došao i poslao joj slike t(akv)e ostavljene drvene mase. Trupci su bili ostavljeni na udaljenosti svega 10 cm od zida pa mislim da je sve to moglo dovesti do destabiliziranja zida zbog kojeg su onda uslijedili prigovori tužiteljice. Mogu još reći da me intrigira situacija u kojoj je na početnom dijelu i duž cijelog zida bilo više zemlje, koju je međutim tužiteljica odlučila očistiti i maknuti i da može kositi uz sam zid, a smatram da ni to nije trebala napraviti jer je ta zemlja dodatno učvršćivala i davala stabilnost zidu, a što sam joj ja i rekao. Međutim tužiteljica nije slušala ni takvu uputu nego je uvijek radila po svojem.“

15.1. Tuženik uz to prigovara da je tužiteljica netočno rekla o naknadi koju je ona platila njemu zbog izvođenja radova izgradnje zida i navodi da se nije radilo „ni o kakvih 4.000,00 ili 7.000,00 eura nego o 4.200,00 ili 4.500,00 kn“ koju je naplatio kao minimalnu naknadu jer su bili u dobrim odnosima. Dodatno napominje da je čak na kraju kad je napravljen zid tužiteljica bila jako, jako zadovoljna i ispekla je janje te ih sve pozvala i častila. Također može reći da prilikom dogovora o gradnji novoga zida i prijedloga datog tužiteljici da bi trebala potpisati ugovor nije tražio nikakav dodatni novac, a napose ne 10.000,00 kn o kojima je tužiteljica govorila. U ugovoru koji je tužiteljica trebala potpisati nije dogovoreno da bi bio naznačen novac koji bi ona trebala platiti, jer bi tuženik to sam odradio i eventualno u dogovoru sa šefom pokrio troškove izgradnje novoga zida. Na upit svog pun. tuženik odgovara da se septička jama i krajnja točka zida nalaze otprilike na istoj razini s time da se gornji zid septičke jame nalazi iznad početne točke zida. Na daljnji upit odgovara da se prilikom tih velikih kiša koje su se slijevale i zbog čega je bio potopljen podrum i urušena septička jama također pojavila šteta na cesti i da je pola asfaltiranog dijela ceste bilo izvrnuto te se nije moglo prilaziti po takvoj cesti i jedno vrijeme cesta je bila zatvorena. Na dodatni upit svoje pun., tuženik odgovara da zasigurno znade da je tužiteljica imala osiguranu kuću te ima saznanja jer je pričala tuženikovo supruzi da je osigurala i zid. Ujedno da je rekla da nije zabrinuta jer boli ju hoće li se nešto dogoditi s kućom i zidom jer ima osigurano plaćanje štete ako se nešto dogodi. Na upit svoje pun., tuženik odgovara da nije bilo dogovoreno niti je on kod gradnje zida stavio crijep kojim bi pokrio zid već je to napravio njezin sin a tuženik je samo pokazao njoj i njezinom sinu kako bi se to moglo napraviti. Na dodatni upit pun. tužiteljice, tuženik odgovara da je pristao u svom trošku napraviti novi zid jer je

tužiteljica već došla do te faze da mu je prijetila pa se savjetovao sa starijim i iskusnijim ljudima iz svoje firme što bi i kako postupio te je htio izbjeći veće zlo i odraditi još dva tri dana te joj napraviti novi zid samo da izbjegne veće zlo, tim više što su prije toga bili dugogodišnji prijatelji. Na konkretan upit je li dobio poziv prije pokretanja ovog postupa iz ureda pun. tužiteljice da izradi novi zid tuženik odgovara da se ne sjeća točno da li je tako točno pisalo ali zna da je tužiteljica u osobnoj komunikaciji s njime zahtijevala da preuzme odgovornost za izradu novog zida

16. Nakon tako opširnog iskazivanja stranaka i onog što su o predmetu spora rekli sami svjedoci, kao i podataka iz grafičkog priloga Davora Petračića d.i.g., važno je istaći što je utvrdio uredujući vještak u svom Nalazu i mišljenju, a prema zadacima predloženim od strane tužiteljice i tuženika. U Nalazu i mišljenju od 06. rujna 2021. uredujući vještak Zdenka Bujan dipl. ing. građ. prije svega iznosi da na očevidu od 02. lipnja 2020.g. nije zatečen niti jedan dio spornog ogradnog zida, panije bilo elemenata da se na očevidu izmjerom utvrdi bilo koji tehnički podatak o zidu kao što je njegova debljina, visina, položaj (razmak) i dimenzije vertikalnih armirano betonskih serklaža, dimenzije arm. bet. horizontalnog serklaža na vrhu zida, količina, vrsta i mjesto ugradnje armature, profil ugrađenih vilica (spona), njihov razmak, te širina i visina temelja, dubina temelja računajući od kote završno uređenog terena s obje strane zida. Napomenula je da čak ni u grafičkom prilogu Davora Petračić na listu 7 spisa nisu kotirane sve dimenzije spornog zida, ali kako je i sam taj vještak u iskazu naveo : " da je prijedlog sanacije pravljen u mjerilu te se može izmjeriti i čak iz njega od strane stručnjaka iščitati pokazane veličine", to je slijedom takvog dokaza iščitala potrebne dimenzije, te u bitnome iznijela da se radi o ekscentričnom temelju zida širine $B=25$ cm koji je premalih dimenzija u slučaju djelovanja propisanog horizontalnog opterećenja vjetra, a da bi bili zadovoljeni uvjeti stabilnosti ekscentričan temelj je trebao biti širine najmanje 40cm. Da je izvedena dubina temeljenja (60cm) premala jer je za ovo područje preporučeno 80 cm računajući od kote završno uređenog terena, pa u izvedenim dimenzijama zid nije stabilan u odnosu na propisano vertikalno i horizontalno opterećenje te može doći do prevrtanja. Da su prema fotografijama u spisu vidljive pukotine na zidu (fotografije br. 10 i 11 na str. 20 spisa, te fotografije na str. 54 spisa), pa ukazuje da je najvjerojatnije došlo do nejednolikog slijeganja temeljnog tla, a posljedica toga su nastale pukotine u zidu. Dodaje i da na fotografijama nema vidljivih vertikalnih dilatacija koje su neophodne u odnosu na veliku dužinu zida ($l=43,20$ m), pa dopušta da su pukotine na zidu možda nastale i zbog toga. Smatra da je na svakom visinskom lomu zid trebalo dilatirati, jer je teren u padu, s time da je na ravnom dijelu dilataciju trebalo izvesti na svakih cca 5 do 6 m. Zid je pak izveden u kaskadama i u naravi predstavlja ogradu, te nema propisa koji bi određivao minimalnu debljinu ovog tipa zida. Na upit koliko bi koštala izgradnja zida u gabaritima kakav je izgrađen 2011., a da bude izgrađen prema pravilima struke i da izgledom odgovara prvotno sagrađenom zidu procjenjuje da bi vrijednost takvog zida izgrađenog prema pravilima struke bila 62.108,80 kn bez PDV-a, a s uključenim PDV-a 77.636,00 kn.. Da na stabilnost zida utječe okolnost da je izgrađen na krajnjem rubu temelja, međutim statički proračun također dokazuje da širina temelja od 25 cm nije dovoljna niti za centralno postavljene zid.

17. Isto tako vještak odgovara da je do naginjanja zida moglo doći uslijed bliskog prolaska kombajna sa strana Jovana Vukića, kao i prolaska kombinirke sa strane zemlje tužiteljice (obzirom na pretpostavljenu težinu kombinirke od 9 i po tona. Nadalje na upit je li zid uopće trebalo rušiti ili se mogao sanirati vještak navodi da bi

predložena sanacija zida osigurala zadržavanje zida u zatečenom, nagnutom položaju, te bi s Sanaciju trebalo provesti po cijeloj dužini zida, a ne samo na potezu gdje se zid nagnuo. Pri tom nastale pukotine nije moguće kvalitetno sanirati, jer bi se i nakon zatvaranja vjerojatno opet pojavile na istim mjestima, a moguće i na nekim drugim mjestima jer, između ostalog, nije izvedena dilatacija zida. Napominje i kako naknadno izvođenje dilatacije nije tehnički ispravno, te je upitno i na koji način izvesti dilataciju vještak utvrđuje i da Temelji koji su izvedeni nisu bili dovoljni za izvedenu visinu i širinu zida, a na upit bi li na stabilnost zida utjecalo da je sukladno prijedlogu tuženika na betonsko proširenje temelja navezeno 20 cm zemlje vještak odgovara; „Ako su temelj i zid izvedeni prema opisu tuženika (skica na str. 4 statičkog proračuna), a da je na betonsko proširenje temelja navezeno 20 cm zemlje, te ako je dopušteno opterećenje temeljnog tla pretpostavljenih 150kN/m^2 , zid ne bi bio stabilan. Za točan proračun potrebno je izvršiti geomehaničko ispitivanje temeljnog tla koje bi definiralo vrstu temeljnog tla, dopušteno opterećenje temeljnog tla, dubinu temeljenja, odnosno sve potrebne parametre za točan proračun i dimenzioniranje. Pretpostavljenih 150 kN/m^2 , uobičajeno je dopušteno opterećenje temeljnog tla u statičkom proračunu za naše područje kada se ne raspolaže s točnim podacima, odnosno kada se ne izvrši geomehaničko ispitivanje.

18. U dodatnom Očitovanju od 26. rujna 2022. vještaka je pobliže naveo da prema važećim zakonima za gradnju predmetnoga zida nije bila potrebna građevinska dozvola koja se inače izdaje temeljem izrađene projektne dokumentacije i tada je potrebno i dokazati pravni interes investitora (vlasnički list ili slično). Za projektну dokumentaciju koja ne služi ishodu građevinske dozvole ne treba opravdati pravni interes te istu može naručiti bilo tko; vlasnik čestice, izvođač, naručitelj gradnje i slično, a tko naruči dokumentaciju treba ju i platiti s time da bi procijenjena cijena projektne dokumentacije koja bi se sastojala od osnovnih priloga kao što su geodetska snimka terena, statički proračun, nacrti i tlocrti temelja zida i presjeka zida te dr. iznosila bi $7.000,00\text{ kn} + \text{PDV}$. Vještak se također očitovao da bi procijenjena vrijednost izvođenja sanacije zida prema prijedlogu ovlaštenog inženjera građevinarstva Davora Petračića dipl. ing. građ. iznosila za ukupnu dužinu $30.240,00\text{ kn}$ te nadalje odgovara da je bilo moguće izvesti dio zida na temeljima koje je ranije napravila tužiteljica te nastaviti gradnju novih temelja i zida, a dilatacijom fizički odvojiti ova dva dijela temelja i zida, što u pravilu ne poskupljuje gradnju. Naime, procjenjuje da bi iz izvođenja 6 dilatacija cijena bila veća za svega oko 4% ukupnog iznosa. I najzad vještak se očitovao u pogledu upita vezanog uz kvalitetu materijala, a slijedom provedenih dokaza proizlazi da je materijal nabavljala tužiteljica, da kvalitetniji materija znači kvalitetniju gradnju, ali ne nužno odnosno ukoliko se poštuju i ostali dijelovi projekta. Ako se nešto gradi mimo projekta, a ugradi se kvalitetniji materijal, to ne znači da će građevina biti veće ili iste kvalitete nego što je predviđeno projektom, ukoliko se ne poštuju i ostali dijelovi projekta u cjelini.

19. A propo potonjega, tužiteljica nije mogla pridonijeti račune i ostale dokaze o samome materijalu kojeg je nabavljala i koji je ugrađen, ali to nije od meritornog utjecaja jer se prema svemu provedenom utvrđuje da je bitnim elementima gradnje ovakvoga zida ipak izvršena nedovoljno kvalitetna i stručna izvedba zida koji nije imao potrebnu dubinu ni širinu temelja da bi izdržao horizontalno i vertikalno opterećenje, te opstao bez naginjanja i pucanja zida na dijelovima koji su se pokazali dok je još zid postojao. Ipak, valja uvažiti okolnost da je na početku postojalo međusobno povjerenje između stranaka te su stranke bile u dobrim odnosima pa je

do izrade zida od strane tuženika došlo bez da je tužiteljica tražila određeni projekt i proračun, što dijelom ide na njezin teret jer za izvođenje zida u željenoj dužini uz kvalitetu koju je potraživala je bilo barem nužno pribaviti određenu dokumentaciju odnosno projekt ili izračun. Uz to je ugrađen materijal za kojeg se nije posve moglo utvrditi kakve je kvalitete i da li je dijelom i on doveo do nastanka štetnih posljedica koje su se pojavile tijekom vremena, pri čemu je ipak važno utvrditi da do samog naginjana i pucanja zida nije došlo odmah nakon izgradnje, već tek protekom vremena, a što je ujedno bitno kod utvrđenja opravdanosti postavljenog prigovora zastare potraživanja, koji prigovor je stavio tuženik. Međutim, tužiteljica je u ovom slučaju počela primjećivati štetne posljedice tek 2015.g., a onda su i trajali dogovori s tuženikom o popravljaju štete te je 2018.g. podnijela tužbu, kada je tuženik odustao od popravljaja štete, pa se ne nalazi da bi se u ovom slučaju radilo o zastari potraživanja. No, isto tako je u pogledu djelomične odgovornosti tužiteljice važno primijetiti da tuženik ne može u cijelosti preuzeti odgovornost za sve naknadne radnje kojima se dodatno opterećivao zid i zbog čega je moguće također došlo do štetnih posljedica u vidu naginjanja i stvaranja pukotina na zidu, a tiče se vremenskih nepogoda koje su bile 2014.g. kada je zbog poplava i izlivanja vode u podrum i trebalo kombinirkom prolaziti pored zida na uskome prostoru između predmetnoga zida i bočnoga zida kuće tužiteljice. Sam tuženik navodi da ne bi takvo nešto dopustio da je bio prilikom prolaska kombinirke, već bi istu uputio drugim putem, a drži se i dopušta se da je i nakon poplave doista sam teren bio omekšan zbog velike količine padalina, a i poplava u blizini pa element vlage nije mogao biti suzbijen niti izvjesnom visinskom razlikom između terena na kojemu je bila izlivena rijeka te područja u bliskoj blizini na kojem je bio izgrađen zid. Zapravo se ukupno ocjenjuje da je odgovornost tuženika na razini 70%, a tužiteljice na razini 30% obzirom se svi ti daljnji naznačeni elementi i nepogode ne mogu staviti na teret tuženiku.

20. Vještak je u Nalazu i mišljenju od 6. rujna 2021.g. utvrdio da je vrijednost izgradnje novoga zida prema pravilima struke iznosila ukupno 77.636,00 kn, što znači 10.304,07 eura, pa je obzirom na prethodno utvrđenu razinu odgovornosti određeno da je tuženi na ime naknade materijalne štete zbog nekvalitetno i nestručno izvršenih radova zidanja pregradnoga zida dužan tužiteljici nadoknaditi iznos u visini od 7.212,85 eura. Stoga je navedeni iznos dosuđen u točki I. izreke presude zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od donošenja ove odluke pa od isplate jer je tek u ovome postupku utvrđena navedena visina štete. U ostalome dijelu odbijen je tužbeni zahtjev i donesena je odluka kao u točki II. Izreke.

21. Tužiteljica je obzirom na postavljeni tužbeni zahtjev uspjela s osnovom i postavljenim tužbenim zahtjevom u određenoj visini t.j. visini kao u točki I. izreke presude, pa joj je sukladno čl. 154. ZPP-a dosuđen trošak postupka razmjerno uspjehu u postupku, prema potraživanju u Troškovniku na listu 215 spisa. Sukladno navedenoj odredbi, to bi značilo da najprije treba utvrditi postotak uspjeha svake stranke u parnici, te od postotka stranke koja je uspjela u većoj mjeri, oduzeti postotak one stranke koja je uspjela u manjoj mjeri, a nakon toga utvrditi iznos troškova stranke koja je uspjela u većoj mjeri i toj stranci odmjeriti naknadu troškova koji odgovaraju postotku koji je preostalo nakon navedenog obračuna postotaka u kojima su stranke uspjele u parnici. U kontekstu navedenog, to znači da je tužitelj glede osnove uspio u cijelosti odnosno na razini od 100%, a imajući u vidu visinu postavljenog zahtjeva (u odnosu na dosuđeni iznos) uspio je na razini od 70%, što znači da njegov uspjeh $(100+70=170:2=85)$ iznosi 85%. S druge strane, tuženik nije

uspjio s osnovom, ali je uspio s visinom u omjeru od 30 % ($0+30=30:2=15$), pa je njegov uspjeh na razini 15%. Kada se uspjeh tužitelja, umanjuje za uspjeh tuženika, proizlazi da je u konačnici tužitelj u ovom parnici uspio u omjeru 70%, pa je tužiteljici na toj razini dosuđen trošak. Tužiteljici je kao opravdan priznat zatraženi trošak za sastav tužbe, podneska od 27.03.2019. i 29.10.2024., te za zastupanje na očevidu od 02.06.2020. kao i ročištima od 18.12.2024. i 05.05.2026., sve u zatraženom iznosu od po 200,00 eura. Za zastupanje na prvom ročištu od 01.04.2019. i na ročištu objave odluke priznata je naknada u visini od po 100,00 eura, tim više što prethodni postupak nije bio dovršen na ročištu 01.04.2019. na kojemu se u pravilu samo procesno raspravljalo. Uz to je tužiteljici za podnesak od 18.07.2019. i 15.10.2024. priznata zatražena naknada u iznosu od po 50,00 eura te je ista tolika naknada priznata i za podnesak od 09.06.2020. kojim je samo po nalogu vještaka dostavila fotografije zida u vremenu izgradnje i dok je još isti postojao odnosno nije bio srušen. Ukupno je za navedene radnje tužiteljici dosuđen trošak u visini od 1.550,0. eura koji uvećan za pripadajući pdv iznosi 1.937,50 eura. No, kako je tužiteljica uspjela na razini 70% to joj je konačno priznat trošak parničnog postupka u iznosu od 1.356,25 eur. Uz to joj je dosuđen trošak sudske pristojbe za tužbu i presudu u visini od po 146,00 eura i za vještačenje 200,00 eura, odnosno ukupno je tužiteljici dosuđen trošak postupka u iznosu od 1.848,25 eura sa zakonskom zateznom kamatom koju je najzad precizirala u Troškovniku predanom na završnom ročištu (list 134 spisa).

U Karlovcu 3. srpnja 2026.

Sudac:
Vesna Gračan

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi Županijskom sudu, pismeno u tri primjerka putem ovoga suda.

Dna:

1. Tužitelju po pun. Ireni Blauhorn, odvjetnici iz Karlovca.
2. Tuženiku po pun. Tamari Mušnjak Špišić, odvjetnici iz Karlovca.

Broj zapisa: **9-3088a-4a6f2**

Kontrolni broj: **0c5e3-4798a-d7cd9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Vesna Gračan, O=OPĆINSKI SUD U KARLOVCU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Karlovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.